

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Żywicka

w sprawie z odwołania D. C.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
z udziałem Rzecznika Praw Obywatelskich
o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 1 lutego 2024 r.,
ponownego wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2023 r. Sąd Najwyższy oddalił wniosek powoda o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki w sprawie o sygn. I USK 205/23.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie - ponowny wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Sobutki pismem z dnia 3 stycznia 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego dn. 8 stycznia 2024 r.). W uzasadnieniu wniosku skarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 49 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i tym samym odmowę wyłączenia SSN Jarosława Sobutki od rozpoznawania sprawy. W ocenie skarżącego, w niniejszej sprawie zachodzi obawa co do braku bezstronności przy orzekaniu oraz nieważności

postępowania ze względu na powołanie sędziego na to stanowisko przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz zmianie niektórych ustaw (Dz.U. 2018 r., poz. 3).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest niedopuszczalny.

Orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu. W każdym systemie prawnym jest taki sąd, który wydaje orzeczenia, od których nie ma możliwości wniesienia dalszych środków zaskarżenia. Możliwość zaskarżenia orzeczenia wydanego przez Sąd Najwyższy musiałaby wyraźnie wynikać z ustawy.

Podejmowanie przez stronę czynności procesowych niezgodnie z ich celem i funkcją stanowi działanie sprzeczne z dobrymi obyczajami. Wielokrotne składanie przez stronę wniosków o wyłączenie sędziego, opartych na tych samych ogólnikowych zarzutach, niedających się zweryfikować i w sposób oczywisty godzących w powagę sądu, jest nadużyciem praw procesowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., V CSK 649/15, OSNC 2017/3/37). W świetle art. 53¹ § 1 pkt. 2 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie tego samego sędziego z powołaniem tych samych okoliczności. Wniosek oparty na tych samych okolicznościach podlega odrzuceniu.

We wniosku Skarżący ponownie odwołuje się do okoliczności powołania SSN Jarosława Sobutki na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ponawia argumentację zawartą w wyroku TSUE z dnia 2 marca 2021 r. C-824/18 oraz uchwale Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. BSA I-4110-1/20. Na tożsamy zarzut opierał się wniosek z dnia 8 listopada 2023 r. o wyłączenie SSN Jarosława Sobutki, który został oddalony postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2023 r.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[a]